YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2006 *

Asiassa T-252/04,

Caviar Anzali SAS, kotipaikka Colombes (Ranska), edustajanaan asianajaja J.-F. Jésus,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään A. Folliard-Monguiral,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa oli

Novomarket, SA, kotipaikka Madrid (Espanja),

ja jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n toisen valituslautakunnan 19.4.2004 tekemästä päätöksestä (asia R 479/2003-2), joka koskee Caviar Anzali SAS:n ja Novomarket, SA:n välistä väitemenettelyä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja I. Labucka,

kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 18.6.2004 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 7.9.2004 jätetyn vastineen,

ottaen huomioon 8.11.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 59 artiklassa, 62 artiklan 1 kohdassa ja 74 artiklassa säädetään seuraavaa:

"59 artikla

Määräaika ja muoto

Valitus [valituslautakuntaan] on tehtävä virastolle [sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)] kirjallisena kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta. Valitus katsotaan tehdyksi vasta, kun valitusmaksu on suoritettu. Valituksen perusteet sisältävä kirjelmä on jätettävä neljän kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta.

– –

62 artikla

Valitusta koskeva päätös

1. Tutkittuaan valituksen hyväksyttävyyden valituslautakunta tekee valitusta koskevan päätöksen. Lautakunta voi joko käyttää kiistetyn päätöksen tehneen osaston toimivaltaa tai palauttaa asian tälle osastolle edelleen päätettäväksi.

– –

74 artikla

Asiasisällön tutkiminen viran puolesta

1. Menettelyssä virasto tutkii asiasisällön viran puolesta; rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin.

2. Virasto voi olla ottamatta huomioon tosiseikkoja, joihin osapuolet eivät ole vedonneet, tai todistei[ta], joita ei ole esitetty määräajassa."

Asian tausta

2 Novomarket, SA (jäljempänä SMHV:n menettelyn toinen asianosainen) jätti 18.4.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkiksi rekisteröintiä koskevan hakemuksen asetuksen N:o 40/94 nojalla.

3 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on alla esitetty kuviomerkki ASETRA:

4 Tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkin rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 29 ("kaviaari, kala ja kalasäilykkeet, kalanmäti- ja äyriäissäilykkeet"), 31 ("kalanmäti ja äyriäiset") ja 35 ("vähittäiskauppaan liittyvät tiedotus- ja neuvontapalvelut; tuonti ja vienti, liikkeenjohto").

5 Caviar Anzali SAS teki 6.5.2002 väitteen haetun yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä vastaan. Väite koski ainoastaan osaa yhteisön tavaramerkiksi rekisteröintiä koskeneessa hakemuksessa tarkoitetuista tuotteista eli seuraavia tuotteita:

– ”kaviaari, kala ja kalasäilykkeet, kalanmäti ja äyriäissäilykkeet”, jotka kuuluvat luokkaan 29

– ”kalanmäti ja äyriäiset”, jotka kuuluvat luokkaan 31.

6 Väitteen tueksi esitetty peruste oli asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sekaannusvaara haetun tavaramerkin ja sellaisen aikaisemman tavaramerkin välillä, jonka haltija kantaja on. Kyseinen aikaisempi tavaramerkki, joka on rekisteröity Ranskassa numerolla 92 432 018 kaviaarille (luokka 29) (hakemuksen jättöpäivä 28.8.1992) ja jota koskeva kansainvälinen rekisteröinti on kirjattu numerolla 597 147 samalle tuotteelle (hakemuksen jättöpäivä 18.2.1993) on alla esitetty kuviomerkki CAVIAR ASTARA:

7 Väiteasiakirja oli laadittu ranskan kielellä, ja siihen sisältyivät todisteina aikaisempien tavaramerkkien rekisteröimisestä jäljennös 19.11.2001 päivätystä rekisteröintitodistuksesta, jonka oli antanut Institut national de la propriété industrielle, toimivaltainen tavaramerkkien rekisteröinnistä vastaava Ranskan elin, ja Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) antama 14.11.2001 päivätty ote kansainvälisestä tavaramerkkirekisteristä, molemmat niin ikään ranskankielisinä.

8 SMHV:n väiteosasto kehotti 18.6.2002 kantajaa määrittämään englannin tai espanjan kielen kieleksi, jonka se haluaisi valita asian käsittelykieleksi, ja ilmoitti sille, että jatkossa kaikki asiakirjat pitäisi esittää käsittelykielellä tai niihin pitäisi liittää käännös. Kantaja toimitti vastauksena 1.7.2002 englannin kielellä laaditun väiteasiakirjan.

9 SMHV:n väiteosasto ilmoitti kantajalle 14.10.2002 päivätyllä kirjeellä, että tällä olisi käytettävissään 15.2.2003 päättyvä määräaika täydentää väitteensä tukemiseksi esittämiään tosiseikkoja, todisteita tai huomautuksia. Kirjeessä todettiin seuraavaa:

"Ellette esitä tosiseikkoja, todisteita tai perusteluja asetetussa määräajassa, [SMHV] tekee väitteestä päätöksen käytettävissään olevien todisteiden perusteella. Mikäli asiakirjoja, jotka ovat tarpeen väitteen perusteena olevan tai olevien aikaisemman oikeuden tai aikaisempien oikeuksien toteen näyttämiseksi tai esitettyjen perusteiden olennaisten soveltamisedellytysten osoittamiseksi, ei toimiteta edellä mainitussa määräajassa, väite hylätään ilman valituksen hyväksyttävyyden tutkimista.

– –

Huomatkaa, että kaikki asiakirjat on toimitettava käsittelykielellä tai niihin on liitettävä käännös. [SMHV] ei ota huomioon asiakirjoja, joita ei ole käännetty käsittelykielelle – –

Lisäksi edellytetään käännöstä kaikista asiakirja-aineistoon jo toimitetuista asiakirjoista ja todistuksista, joita ei ole laadittu käsittelykielellä – –. Tällainen käännös on toimitettava erillisenä asiakirjana, jossa toistetaan tarkasti alkuperäisen asiakirjan muoto ja sisältö. Siihen on otettava kaikki liitteenä olevassa selittävässä muistiossa mainitut olennaiset yksityiskohdat.

– –

Muussa tapauksessa [SMHV] ei ota huomioon asiakirjoja, joita ei ole käännetty, ja tekee päätöksen väitteestä ikään kuin näitä asiakirjoja ei olisi esitetty."

10 Kyseisen 14.10.2002 päivätyn kirjeen liitteenä oli selittävä muistio, joka koski väitteen tueksi toimitettavia todisteita, ja siihen sisältyi seuraava täsmennys:

"Käännökset: silloin kun rekisteröintitodistus (tai mikä tahansa vastaava asiakirja) on käännettävä käsittelykielelle, väitteentekijän on käännettävä kaikki asiakirjat, joiden luettelo sisältyy edellä mainittuun asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohtaa koskevaan osioon ["Toteennäytettävät seikat"], ja käytettävä näiden kaikkien asiakirjojen asetteluja, mikä on välttämätöntä, jotta kyettäisiin yksilöimään selvästi ja yksiselitteisesti niihin liittyvien tietojen luonne. Ainoastaan hallinnollisia tietoja, joilla ei ole merkitystä väitteen kannalta, ei tarvitse kääntää."

11 Kantaja ei esittänyt 15.2.2003 päättyneessä määräajassa (ks. edellä 9 kohta) täydentäviä tosiseikkoja, todisteita eikä huomautuksia.

12 Väiteosasto toimitti 10.4.2003 kantajalle SMHV:n menettelyn toisen asianosaisen huomautukset ja ilmoitti seuraavaa:

"Huomatkaa, että uusia huomautuksia ei voida enää esittää. [SMHV] ilmoittaa, että se tekee päätöksen, jolla väite hylätään perusteettomana, koska todisteita aikaisemmista oikeuksista ei ole esitetty [SMHV:n] vahvistamassa määräajassa. Mikäli olette eri mieltä tästä ratkaisusta, teillä on mahdollisuus nostaa kanne sen jälkeen kun päätös on tehty (asetuksen N:o 40/94 57 artiklan 2 kohta)."

13 Kantaja toimitti 14.4.2003 vastauksena SMHV:n kirjeeseen englanninkieliset käännökset rekisteröintitodistuksista, jotka oli aikaisemmin esitetty ranskankielisinä.

14 SMHV:n väiteosasto hylkäsi väitteen 11.6.2003. Se katsoi, että kantaja ei ollut esittänyt tarvittavia asiakirjoja näyttääkseen toteen aikaisemmat oikeudet, joihin se vetosi väitteensä tueksi. Se ei ollut ottanut huomioon 14.4.2003 toimitettuja käännöksiä sillä perusteella, että ne oli toimitettu sen jälkeen kun väitteen hyväksyttävyyden osoittamiseksi asetettu määräaika oli päättynyt. Se korosti, että kantaja oli valinnut englannin kielen käsittelykieleksi, että se tiesi, että asiakirjoista piti toimittaa käännös yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 91) 17 säännön 2 kohdan mukaisesti, ja että sille oli asetettu määräaika tosiseikkojen, todisteiden, huomautusten ja käännösten esittämiseksi asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 3 kohdan, 16 säännön 3 kohdan ja 17 säännön 2 kohdan mukaisesti.

15 Kantaja valitti 5.8.2003 väiteosaston päätöksestä. Se liitti valituksen perusteet sisältävän kirjelmänsä tueksi jälleen rekisteröintitodistukset, joiden mukana oli englanninkielinen käännös.

16 SMHV:n toinen valituslautakunta hylkäsi 19.4.2004 kantajan tekemän valituksen päätöksellään R 479/2003-2 (jäljempänä riidanalainen päätös). Valituslautakunta katsoi, että väiteosasto oli menetellyt perustellusti hylätessään väitteen tutkimatta asiakysymystä, koska kantaja ei ollut toimittanut käännöstä rekisteröintitodistuksista sille asetetussa määräajassa. Se totesi, että väiteosasto oli ilmoittanut kantajalle asianmukaisesti käännöksiä koskevista vaatimuksista ja niiden noudattamatta jättämisestä aiheutuvasta mahdollisesta seuraamuksesta, mutta se ei ollut toimittanut näitä käännöksiä määräajassa eikä pyytänyt lisämääräajan myöntämistä. Lopuksi se jätti tutkimatta rekisteröintitodistusten käännökset, jotka oli liitetty valituksen perusteet sisältävään kirjelmään, sillä perusteella, että ne oli esitetty sen jälkeen kun väiteosaston asetuksen N:o 2868/95 17 säännön 2 kohdan ja 20 säännön 2 kohdan mukaisesti asettama määräaika oli päättynyt.

Asianosaisten vaatimukset

17 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

– velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 SMHV vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja

– velvoittaa valituslautakunnan menettelyn toisen asianosaisen korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut siinä tapauksessa, että riidanalainen päätös kumotaan.

Oikeudellinen arviointi

19 Kantaja esittää kanteensa tueksi lähinnä kolme kumoamisperustetta. Ensimmäinen koskee asetusten N:o 40/94 ja N:o 2868/95 niiden säännösten rikkomista, jotka koskevat valituslautakuntaan tehdyn valituksen devolutiivista vaikutusta. Toinen peruste koskee yhdenvertaista kohtelua koskevan yleisen periaatteen loukkaamista. Kantaja vetoaa kolmannessa perusteessaan hyvän hallintotavan periaatteen loukkaamiseen ja asetusten N:o 40/94 ja N:o 2868/95 "hengen" loukkaamiseen.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

20 Kantaja arvioi ensimmäisen perusteensa yhteydessä, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan valituslautakunnan toimivaltaa koskevia säännöksiä. Se vetoaa asetuksen N:o 40/94 johdanto-osan 12 perustelukappaleeseen sekä 57 artiklan 1 kohtaan ja

74 artiklan 2 kohtaan ja asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 2 kohtaan ja 50 säännön 1 kohtaan. Näistä säännöksistä ilmenee sen mielestä, että valituslautakunnalla on täydellinen ja itsenäinen päätöksentekotehtävä väiteosastoon nähden. Sen harjoittama valvonta ei sisällä pelkkää riidanalaisen päätöksen laillisuusvalvontaa, vaan valitusmenettelyn devolutiivisen vaikutuksen vuoksi riidan uudelleenarvioinnin, sillä valituslautakunnan on tutkittava alkuperäinen väite kokonaan uudelleen ja otettava huomioon ajoissa esitetyt todisteet.

21 Kantajan mielestä valituslautakunnan on asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 2 kohdan ja 50 säännön 1 kohdan nojalla ilmoitettava kantajalle kaikista sääntöjenvastaisuuksista, jotka liittyvät asiakirjan esittämiseen tai käännösten toimittamiseen. Se korostaa, että tässä tapauksessa valituslautakunta, joka oli saanut toiseen kertaan käännökset, kun ne oli liitetty valituksen perusteet sisältävään kirjelmään, ei ollut ilmoittanut sille mistään vaikeuksista. Kantaja arvioi, että mikäli valituslautakunta ei saisi antaa uutta ratkaisua väitteestä ja asiakirjoista, väiteosastolla olisi tämän seurauksena mahdollisuus omaksua näkemys, joka on epäedullinen väitteentekijälle, jota se kehottaisi tekemään valituksen, vaikka se tietäisi, että valitus tulisi väistämättä hylätyksi valituslautakunnassa. Koska valituslautakunta ei ole kehottanut kantajaa korjaamaan todettua sääntöjenvastaisuutta, se on vienyt kantajalta mahdollisuuden yhden oikeussuojakeinon tehokkaaseen käyttöön.

22 SMHV katsoo, että valituslautakunta ei ole tehnyt minkäänlaista oikeudellista virhettä jättäessään ottamatta huomioon sille esitettyjä käännöksiä.

23 SMHV:n mielestä asiassa T-308/01, Henkel vastaan SMHV – LHS (UK) (KLEENCARE), 23.9.2003 annettua ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota (Kok. 2003, s. II-3253) ei voida tulkita siten, että siinä annettaisiin asianosaiselle mahdollisuus esittää tosiseikkoja ja todisteita väitteen tueksi ensimmäistä – tai tilanteen mukaan toista – kertaa valituslautakunnassa, kun tämä asianosainen ei ole noudattanut määräaikaa, joka sille oli asetettu näiden tosiseikkojen ja todisteiden esittämiseksi väiteosastolle.

24 SMHV arvioi, että asetuksen N:o 2868/95 16, 17 ja 20 säännön sekä 22 säännön 1 kohdan nojalla vahvistetut määräajat ovat pakottavia määräaikoja. Jos tällaisen määräajan noudattamatta jäämisestä seuraa oikeuden menettäminen, kuten tässä tapauksessa, sen vuoksi, että määräaika on pakottava, SMHV ei voi käyttää harkintavaltaa, joka sille on annettu asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdassa ja jonka mukaan se voi ottaa tai olla ottamatta huomioon todisteita, joita ei ole esitetty ajoissa. Tämän näkemyksen vahvistaa edellä siteerattu 74 artiklan 2 kohdan sanamuotokin, jonka mukaan sitä sovelletaan silloin, kun todisteita ei ole esitetty ajoissa, eikä silloin, kun ne on esitetty tietyn määräajan päätyttyä.

25 SMHV arvioi, että valituksen tekemisestä valituslautakuntiin ei voi seurata, että väiteosaston asettamat määräajat alkaisivat kulua uudelleen. Tällainen ratkaisu aiheuttaisi asioiden käsittelyn pitkittymistä, millä loukattaisiin oikeusvarmuuden periaatetta, johon kuuluu käsiteltävien asioiden saattaminen päätökseen kohtuullisessa ajassa. SMVH:n mielestä valituksen tekemisellä ei voi olla sellaista taannehtivaa vaikutusta, jonka ansiosta ensimmäisessä käsittelyvaiheessa alun perin asetetun määräajan noudattamatta jättämisen seuraukset pyyhkiytyisivät pois. Päinvastaisessa tapauksessa määräaikoja koskevat säännökset tehtäisiin vaikutuksettomiksi. Tällainen tulkinta on sen mielestä asiassa T-388/00, Institut für Lernsysteme vastaan SMHV – Educational Services (ELS), 23.10.2002 annettuun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon (Kok. 2002, s. II-4301, 29 kohta) liittyvän oikeuskäytännön mukainen.

26 SMHV perustelee näiden käännösten tutkimatta jättämistä myös sillä, että on välttämätöntä noudattaa hakijan puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen ja asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteita. Se arvioi yhtäältä, että rekisteröintihakemuksen esittäjän puolustautumisoikeudet edellyttävät sitä, että tämä kykenee jo väitemenettelyn alussa varmistautumaan tarkalleen väitteen tueksi esitetyn aikaisemman oikeuden antaman suojan olemassaolosta ja ulottuvuudesta, mitä ei tässä tapauksessa ole tapahtunut. Toisaalta asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta loukattaisiin, mikäli väitteentekijä voisi sen jälkeen, kun väite on hylätty, jälkikäteen korjata asiakirjojen toimittamiseen liittyvän puutteen. Huolimaton väitteentekijä ei voi perustella laiminlyöntiään sillä, että sen

oikeutta tulla kuulluksi pitäisi kunnioittaa. Tämä oikeus on näet käytetty loppuun, kun SMHV:n vahvistamat määräajat ovat päättyneet, lukuun ottamatta sitä poikkeuksellista tilannetta, että tosiseikan tai todisteen esittäminen määräajassa on ollut aineellisesti mahdotonta tai menettelyn aikana on tullut esiin uusia tosiseikkoja ja todisteita.

27 SMHV:n mukaan se, että väiteosaston ja valituslautakuntien välillä on toiminnallinen jatkuvuus, ei anna mahdollisuutta rajoittaa SMHV:n menettelyn toisen asianosaisen puolustautumisoikeuksia. Toiminnallinen jatkuvuus edellyttää päinvastoin samojen menettelysääntöjen omaksumista määräaikojen osalta, mikä merkitsee sitä, että oikeudelliset seuraukset määräajan noudattamatta jättämisestä säilyvät myös valituslautakunnassa.

28 SMHV kiistää sen, että asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 2 kohta velvoittaisi valituslautakunnan ilmoittamaan kantajalle käännöksiin liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista. SMHV:n mukaan asiassa T-232/00, Chef Revival USA vastaan SMHV – Massagué Marín (Chef), 13.6.2002 annettuun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon (Kok. 2002, s. II-2749) liittyvästä oikeuskäytännöstä ilmenee, että velvollisuus ilmoittaa väiteasiakirjaan liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista koskee ainoastaan sääntöjenvastaisuuksia, jotka vaikuttavat valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiin, ei sen sijaan asiakirja-aineiston asiakysymykseen liittyviä sääntöjenvastaisuuksia. SMHV (väiteosastot ja valituslautakunnat) ei ole velvollinen ilmoittamaan väitteentekijälle sääntöjenvastaisuudesta, joka liittyy aikaisempaa oikeutta koskevaan todisteeseen tai sen käännökseen, jotka ovat väitteen asiakysymyksen edellytyksiä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Asetuksen N:o 40/94 62 artiklan 1 kohdassa säädetään, että valituslautakunta voi joko käyttää kiistetyn päätöksen tehneen osaston toimivaltaa tai palauttaa asian tälle osastolle edelleen päätettäväksi. Tästä säännöksestä samoin kuin asetuksen N:o 40/94 rakenteesta seuraa, että kun valituslautakunta tekee ratkaisun valituksesta,

sillä on sama toimivalta kuin elimellä, joka on tehnyt kiistetyn päätöksen, ja sen tutkimus koskee asiaa kokonaisuudessaan, sellaisena kuin se on sinä päivänä, jona se antaa ratkaisunsa.

30 Lisäksi tästä artiklasta ja vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että SMHV:n eri yksiköiden eli yhtäältä tutkijan, väiteosaston, tavaramerkkien hallinto- ja oikeudellisten kysymysten osaston ja mitättömyysosaston sekä toisaalta valituslautakuntien välillä vallitsee toiminnallinen jatkuvuus (ks. em. asia KLEENCARE, tuomion 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Tästä SMHV:n eri instanssien välillä vallitsevasta toiminnallisesta jatkuvuudesta seuraa, että kun valituslautakunnat tutkivat niille kuuluvalla tavalla SMHV:n ensimmäisenä asteena päätöksiä tekevien yksiköiden päätöksiä, niillä on velvollisuus perustaa päätöksensä kaikkiin asianosaisen joko asian ensimmäisenä asteena ratkaisseelle yksikölle tai valitusmenettelyssä esittämiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin (em. asia KLEENCARE, tuomion 32 kohta; asia T-57/03, SPAG v. SMHV – Dann ja Backer (HOOLIGAN), tuomio 1.2.2005, Kok. 2005, s. II-287, 18 kohta ja asia T-275/03, Focus Magazin Verlag v. SMHV – ECI Telecdom (HiFOCuS), tuomio 9.11.2005, Kok. 2005, s. II-4725, 37 kohta).

32 Valituslautakunnat voivat siten hyväksyä valituksen sellaisten uusien tosiseikkojen perusteella, joihin valituksen tehnyt asianosainen on vedonnut, tai kyseisen asianosaisen esittämien uusien todisteiden perusteella, jollei asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdasta muuta johdu (asia T-16/02, Audi v. SMHV (TDI), tuomio 3.12.2003, Kok. 2003, s. II-5167, 81 kohta ja em. asia KLEENCARE, tuomion 26 kohta). Valituslautakuntien harjoittama valvonta ei rajoitu pelkkään riidanalaisen päätöksen laillisuusvalvontaan, vaan se edellyttää valitusmenettelyn devolutiivisen vaikutuksen vuoksi asian uutta arvioimista kokonaisuutena, ja valituslautakuntien on tutkittava alkuperäinen väite kokonaan uudelleen ja otettava huomioon määräajassa esitetyt todisteet.

33 SMHV:n eri instanssien välillä vallitsevasta toiminnallisesta jatkuvuudesta ei seuraa – toisin kuin SMHV väittää – inter partes -menettelyn osalta, että asianosainen, joka ei ole esittänyt tiettyjä tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja asian ensimmäisenä asteena ratkaisseelle yksikölle kyseisen yksikön asettamissa määräajoissa, ei voisi asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdan nojalla vedota mainittuihin seikkoihin valituslautakunnassa. Toiminnallisesta jatkuvuudesta seuraa päinvastoin, että mainitut seikat, jotka tällainen asianosainen on esittänyt, voidaan ottaa tutkittavaksi valituslautakunnassa (em. asia Hi-FOCuS, tuomion 37 kohta). SMHV:n näkemys merkitsisi sitä, että valituslautakunnalta evättäisiin yleinen toimivalta antaa ratkaisu asiassa.

34 Asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan sääntöön, jonka mukaan virasto tutkii tosiseikat viran puolesta, liittyy kaksi rajoitusta. Yhtäältä rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin. Toisaalta kyseisen artiklan 2 kohdassa annetaan SMHV:lle mahdollisuus olla ottamatta huomioon todisteita, joita asianosaiset eivät ole esittäneet "määräajassa".

35 SMHV:n eri instanssien väliselle suhteelle ominaisesta toiminnallisesta jatkuvuudesta seuraa, että käsitettä "määräajassa" on tulkittava valituslautakunnan valitusmenettelyn yhteydessä siten, että sillä viitataan valituksen tekemiseen sovellettavaan määräaikaan sekä kyseisen menettelyn aikana asetettuihin määräaikoihin. Koska tätä käsitettä sovelletaan jokaisen SMHV:ssä vireillä olevan menettelyn yhteydessä, asian ensimmäisenä asteena ratkaisseen yksikön todisteiden esittämiselle asettamien määräaikojen päättyminen ei siten vaikuta siihen, onko ne esitetty "määräajassa" valituslautakunnassa. Valituslautakunnalla on siten velvollisuus ottaa huomioon sille esitetyt todisteet riippumatta siitä, onko ne esitetty väiteosastossa.

36 SMHV:n näkemystä, jonka mukaan käsite "ei – – määräajassa" ei olisi sama kuin käsite "tietyn määräajan päätyttyä" ja väiteosaston asetuksen N:o 2868/95 22 säännön 1 kohdan nojalla asettaman määräajan olemassaolo estäisi asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdan soveltamisen ja harkintavallan, joka kyseisessä säännöksessä annetaan SMHV:lle, ei voida hyväksyä. Oikeuskäytännöstä ilmenee näet ensinnäkin, että asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdassa annetaan SMHV:lle harkintavaltaa sen osalta, ottaako se määräajan päätyttyä esitettyjä seikkoja huomioon (asia T-334/01, MFE Marienfelde v. SMHV (HIPOVITON), tuomio 8.7.2004, Kok. 2004, s. II-2787, 57 kohta). Toiseksi SMHV:n näkemys merkitsisi sitä, että vedottaisiin täytäntöönpanoasetuksen säännön sellaiseen tulkintaan, joka on ilmeisessä ristiriidassa yleisasetuksen selvän sanamuodon kanssa.

37 Tässä tapauksessa on kiistatonta, että vaikka kantaja on toimittanut käännöksen rekisteröintitodistuksista, joihin se vetoaa, käsittelykielellä vasta sen jälkeen kun väiteosaston sille asettama määräaika oli päättynyt, se on kuitenkin esittänyt nämä asiakirjat liitteenä valituksen perusteet sisältävässä kirjelmässä valituslautakunnassa.

38 Koska kantaja on siten esittänyt riidanalaiset asiakirjat kirjelmänsä liitteenä valituslautakunnassa asetuksen N:o 40/94 59 artiklassa asetetussa neljän kuukauden määräajassa, ei voida katsoa, että niitä ei olisi esitetty määräajassa siten kuin asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdassa säädetään. Valituslautakunta ei siten olisi saanut kieltäytyä ottamasta niitä huomioon (ks. vastaavasti em. asia Hi-FOCuS, tuomion 38 kohta).

39 Näin ollen merkitystä ei ole SMHV:n viittauksella edellä mainitussa asiassa Chef annettuun tuomioon, jossa ei ollut kyse valituslautakunnalle esitetyistä todisteista vaan siitä, oliko väiteosastolla velvollisuus huomauttaa väitteentekijälle puutteesta, joka johtui tämän laiminlyönnistä toimittaa käännös aikaisemman kansallisen tavaramerkin rekisteröintitodistuksesta tätä tarkoitusta varten asetetussa määräajassa. Koska lisäksi edellä mainitussa tapauksessa väitteentekijä ei ollut toimittanut

käännöstä määräajan päättymisen jälkeenkään, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut katsonut tarpeelliseksi lausua siitä, voiko SMHV asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdan nojalla ottaa huomioon tosiseikkoja tai todisteita, jotka on toimitettu SMHV:n asettaman määräajan päättymisen jälkeen, ja missä määrin niitä myönteisessä tapauksessa voidaan ottaa huomioon (em. asia Chef, tuomion 63–65 kohta ja em. asia Hi-FOCuS, tuomion 39 kohta).

40 Tältä osin ei voi liioin menestyä SMHV:n viittaus edellä mainitussa asiassa ELS annettuun tuomioon, joka koskee aikaisemman tavaramerkin käyttöä koskevien todisteiden esittämistä SMHV:n väiteosastossa asettaman määräajan päättymisen jälkeen, sillä jos todisteet esitetään valituslautakunnassa määräajassa, valituslautakunnan on otettava ne huomioon valitusta tutkiessaan (em. asia KLEENCARE, tuomion 32 kohta ja em. asia Hi-FOCuS, tuomion 40 kohta).

41 Toisin kuin SMVH väittää, uusien todisteiden hyväksyminen valituslautakunnassa ei missään tapauksessa merkitse rekisteröinnin hakijan puolustautumisoikeuksien loukkaamista, jos tämä kykenee varmistumaan väitteen tueksi esitetyn aikaisemman oikeuden suojan olemassaolosta ja täsmällisestä ulottuvuudesta. Vaikka nämä asiakirjat kuuluvat käsittelyn piiriin vasta valitusmenettelyn vaiheessa, rekisteröinnin hakijan puolustautumisoikeuksia ei loukata, mikäli se voi kiistää aikaisempien oikeuksien olemassaolon tai ulottuvuuden valituslautakunnassa asetuksen N:o 40/94 61 artiklan 2 kohdan nojalla.

42 Tässä tapauksessa SMHV:n menettelyn toinen asianosainen esitti väiteosastoon 4.10.2002 jättämässään kirjelmässä selityksensä riidan asiakysymyksestä, ennen kuin SMHV oli edes pyytänyt kantajaa toimittamaan väitettä koskeneet todisteet käsittelykielellä, eikä valittanut siitä, että kantajan esittämät ranskan kielellä laaditut todistukset eivät olisi olleet ymmärrettäviä. Edellä esitetyn perusteella SMHV ei voi väittää, että SMHV:n menettelyn toinen asianosainen ei olisi kyennyt varmistumaan tarkalleen väitteen tueksi esitettyjen aikaisempien oikeuksien suojan olemassaolosta

ja ulottuvuudesta. On todettava, että tässä asiassa käännösten huomioon ottamisella valitusmenettelyn vaiheessa ei ole loukattu SMHV:n menettelyn toisen asianosaisen puolustautumisoikeuksia eikä asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta.

43 Lisäksi SMHV:n väite, jonka mukaan yhteisön tavaramerkkien rekisteröimismenettely pidentyisi huomattavasti, jos asianosaiset voisivat esittää tosiseikat tai todisteet ensimmäisen kerran vasta valituslautakunnassa, ei voi menestyä nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa. Kieltäytyminen valituslautakunnassa esitetyn täydentävän käännöksen vastaanottamisesta on päinvastoin johtanut tämän menettelyn pidentymiseen (ks. vastaavasti em. asia Hi-FOCuS, tuomion 42 kohta).

44 Tästä seuraa, että valituslautakunta ei ole noudattanut niitä velvollisuuksiaan, jotka sillä on asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sekaannusvaaran tutkinnassa, kun se ei ottanut huomioon kantajan sille asetuksen N:o 40/94 59 artiklassa asetetussa määräajassa esittämiä seikkoja ja on rikkonut kyseisen asetuksen 74 artiklaa (ks. vastaavasti em. asia Hi-FOCuS, tuomion 43 kohta).

45 On kuitenkin tutkittava mihin toimenpiteisiin tämän oikeudellisen virheen vuoksi on ryhdyttävä. Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on näet katsottu, että menettelyvirhe aiheuttaisi kanteen kohteena olevan päätöksen täydellisen tai osittaisen kumoamisen ainoastaan, jos voitaisiin osoittaa, että ilman tätä virhettä kanteen kohteena oleva päätös olisi voinut olla sisällöltään erilainen (yhdistetyt asiat 209/78–215/78 ja 218/78, Van Landewyck ym. v. komissio, tuomio 29.10.1980, Kok. 1980, s. 2111, Kok. Ep. V, s. 355, 47 kohta; asia 150/84, Bernardi v. parlamentti, tuomio 23.4.1986, Kok. 1986, s. 1375, 28 kohta; asia T-62/98, Volkswagen v. komissio, tuomio 6.7.2000, Kok. 2000, s. II-2707, 283 kohta ja asia T-279/02, Degussa v. komissio, tuomio 5.4.2006, Kok. 2006, s. II-897, 416 kohta). Asetuksen N:o 40/94 63 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla sekä valituslautakunnan päätöksen

kumoaminen että sen muuttaminen on myös mahdollista ainoastaan sen aineellisen tai muodollisen lainvastaisuuden vuoksi (asia T-247/01, eCopy v. SMHV (ECOPY), tuomio 12.12.2002, Kok. 2002, s. II-5301, 46 kohta).

46 Tässä tapauksessa ei ole mahdotonta, että todisteet, jotka valituslautakunta on perusteettomasti kieltäytynyt ottamasta huomioon, voisivat olla omiaan muuttamaan riidanalaisen päätöksen sisällön, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kuulu asettua SMHV:n sijaan riidanalaisten seikkojen arvioinnin osalta.

47 Näin ollen riidanalainen päätös on kumottava, ilman että on tarpeen antaa ratkaisua muista kanneperusteista.

Oikeudenkäyntikulut

48 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska SMHV on hävinnyt asian, SMHV on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

49 SMHV:n vaatimus, jonka mukaan SMHV:n valituslautakunnan menettelyn toinen asianosainen, Novomarket, pitäisi velvoittaa korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, mikäli riidanalainen päätös kumotaan, on hylättävä. Työjärjestyksessä ei näet määrätä sellaisesta mahdollisuudesta, että oikeudenkäyntikulut voitaisiin määrätä sellaisen osapuolen, kuten nyt käsiteltävässä asiassa Novomarketin, korvattavaksi, joka ei ole ollut asianosaisena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeudenkäynnissä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kumotaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 19.4.2004 tekemä päätös (asia R 479/2003-2).

2) SMHV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Cooke García-Valdecasas Labucka

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä heinäkuuta 2006.

E. Coulon R. García-Valdecasas

kirjaaja jaoston puheenjohtaja